

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném s předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci **žalobce: Rádio Pálava, s. r. o.**, se sídlem Hodonín, Brněnská 3163/38, IČO 262 30 780, zastoupen Mgr. Ing. Janem Vavřinou, advokátem, se sídlem, Na Poříčí 1046/24, Praha 1, proti **žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, , Praha 2, za účasti **osob zúčastněných na řízení: 1) Radiospol s.r.o.**, zastoupena JUDr. Marcelou Neuwirthovou, advokátkou, se sídlem Dělnická 1a/434, Havířov-Město, **2) RADIO UNITED BROADCASTING s.r.o.**, se sídlem Říčanská 2399/3, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2014, sp. zn./Ident.: 2014/242/zab č. j.: zab/3742/2014, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2014, sp. zn./Ident.: 2014/242/zab č. j.: zab/3742/2014,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 21. 10. 2014, sp. zn./Ident.: 2014/242/zab, č. j.: zab/3742/2014 se ve výroku pod body I. a III. zrušuje a věc se v tomto rozsahu vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení v částce 19 456 Kč Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce, Mgr. Ing. Jana Vavřiny, advokáta.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, uvedeného

v záhlaví tohoto rozsudku, jímž žalovaná podle zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů (dále jen zákon o rozhlasovém a televizním vysílání) rozhodla ve věci udělení licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Břeclav město 2 93, 2 MHz/100W, Hodonín město 91,4 MHz/500W a Kyjov 91,8 MHz/100W, a to tak, že ve výroku pod bodem I. udělila licenci k provozování rozhlasového vysílání společnosti Radiospol, s. r. o. pro program Radio Čas na dobu 8 let se specifikací vysílání jako hudební rozhlasové stanice s regionálním zpravodajstvím v rozsahu 24 hodin denně a pod body II., III. a IV. následně zamítla žádosti o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání v souboru uvedených technických parametrů společnosti Radio Dyje, společnosti Rádio Pálava, s. r. o., a společnosti Radio United Broadcasting, s. r. o.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že provedla hodnocení žádostí podaných účastníky řízení – žadateli o udělení licence podle hledisek uvedených v § 17 odst. 1 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání a dále podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, který Rada přijala jako svůj vnitřní předpis dne 21.12.2010. Žalovaná vyslovila předsvědčení, že postup podle těchto pravidel zajišťuje objektivizaci a jednotnost rozhodování Rady, není však zároveň rigidní ani svazující, avšak aplikace těchto pravidel zabezpečuje dostatečnou přezkoumatelnost rozhodnutí Rady v licenčním řízení.

Žalovaná uvedla jednotlivá kritéria, která stanoví ust. § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence a dále nastínila, jak provedla vyhodnocení dílčích kritérií stanovených v ust. § 17 odst. 1 písm. a) až g) zákona v souladu s jejím vnitřním předpisem Manuálem. Tato kritéria hodnotila v systému přidělení bodů ve vztahu ke každé žádosti a ke každému dílčímu kritériu. Na základě provedeného bodového hodnocení prováděli jednotliví členové Rady vyhodnocení každé žádosti o licenci ve vztahu k zákonným skutečnostem dle § 17 odst. 1 a to na stupnici nesplňuje – splňuje, částečně – splňuje, přičemž výsledky hodnocení byly zaznamenány v hodnoticím archu. Vytvořilo se tak komplexní zhodnocení jednotlivých žádostí, které představovalo hlavní podklad pro rozhodování Rady o vlastním udělení licence.

Na základě všech shromážděných podkladů, tj. žádosti o udělení licence, jejich příloh, protokol o veřejném slyšení a dalších podání účastníků žalovaná v napadeném rozhodnutí jednotlivě, u každého uchazeče, hodnotila naplnění jednotlivých zákonných kritérií pro udělení licence dle bodového ohodnocení a srovnání míry a kvality naplnění jednotlivých zákonných skutečností významných pro rozhodnutí u vítězného žadatele a u ostatních účastníků licenčního řízení. Popis správní úvahy žalované, v rámci tohoto srovnání, tj. uvedení důvodů, pro něž vítězný uchazeč naplnil zákonné skutečnosti významné pro rozhodnutí Rady v míře vyšší, než ostatní uchazeči, je uveden vždy při příslušných částech odůvodnění výroků o zamítnutí žádosti ostatních žadatelů v textu rozhodnutí.

Žalovaná se rozhodla udělit licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Radia Čas společnosti Radiospol, s. r. o., přičemž dle odůvodnění rozhodnutí oproti žádosti žalobce důvody udělení licence tomuto vítěznému uchazeči spočívaly celkově ve vyšší míře naplnění zákonného kritéria podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona č. 231/2001 Sb., vycházející z vyšší míry naplnění následujících dílčích kritérií: „*cílové skupiny posluchačů*“, „*programových prvků ve vazbě na cílovou skupinu*“ a „*orientace vysílání na užší lokalitu*“. Žalovaná zhodnotila, že žalobce předčil projekt vítězného žadatele pouze v dílčím kritériu „*hudebního formátu*“ a „*přínosu hudebního formátu*“ Rádia Jih Cimbálka, zaměřeného na

lidovou hudbu, který není na daném území zastoupen. Žalovaná v rozhodnutí ve vztahu k uvedeným dílčím kritériím uvedla, že ve své správní úvaze ohledně přidělení licence žadateli Radiospol, s. r. o. zohlednila skutečnost, že na daném území společnost v minulosti svůj program vysílala a má tak pro vysílání vybudované potřebné zázemí. Rada přihlédla také ke znalosti prostředí, které již tento vítězný žadatel signálem svého programu v minulosti pokrýval, což odůvodňuje závěry žalované, ohledně kvalitnější lokalizace programu na region i užší lokalitu. Žalovaná rovněž dospěla k závěru, že vítězný žadatel naplnil ve vyšší míře i kritérium dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona, neboť oproti žalobci ohodnotila více dílčí kritérium, spočívající ve „výrobě vlastních autorských pořadů“.

Žalovaná vyšla rovněž z toho, že vítězný žadatel stejně jako žalobce, naplnil ve stejné míře zákonná kritéria dle § 17 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 1 písm. g) citovaného zákona.

Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

II. Žaloba

Žalobce uplatnil své žalobní námitky proti udělení licence společnosti Radiospol, s. r. o., z důvodu nezákonnosti rozhodnutí i vad řízení.

Nezákonnost rozhodnutí žalobce spatřuje v tom, že licence nebyla v souladu s ustanovením § 17 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání udělena žalobci, který v nejvyšší míře naplnil zákonná kritéria pro udělení licence.

Vady řízení žalobce spatřuje v částečné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť tvrdí, že v některých částech zcela chybí relevantní odůvodnění.

Žalobce konkrétně namítá, že jako žadatel o licenci naplnil ve vyšší míře kritérium dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, tj. kritérium „ekonomické, organizační a technické připravenosti k zajištění vysílání, včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, pokud v této oblasti podnikal“. Toto své tvrzení dovozuje z chybného vyhodnocení zkušeností a dosavadní činnosti vítězného žadatele, neboť žalovaná nevzala do úvahy, že vítězný žadatel o svou dřívější licenci k vysílání na daném území přišel vlastní neprofesionalitou, neboť včas nepožádal o prodloužení své původní licence. Podle žalobce je tak absurdní udělit společnosti Radiospol, s.r.o. body za dílčí kritérium „*zkušenosti vedoucích pracovníků žadatele a zkušenosti statutárních orgánů*“, pokud se společnost Radiospol takto chovala nezkušeně a neprofesionálně.

V uvedeném hledisku namítá nezákonnost rozhodnutí, spočívající ve vybočení z mezi správního uvážení žalované.

Žalobce rovněž uplatňuje námitky ke kritériu dle ust. § 17 odst. 1 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, tj. k „*přínosu programové skladby navrhované žadatelem o licenci, k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto*“ s tím, že žalobce i vítězný žadatel byli v tomto kritériu hodnoceni oba sedmi body, avšak tak, že žalovaná nezákonně snížila žalobcovo bodové hodnocení a nezákonně navýšila hodnocení společnosti Radiospol, s. r. o. na základě nepřesných, či zavádějících informací od společnosti Radiospol, s. r. o.

Pochybení v přínosu programové skladby žalobce spatřuje v dílčím kritériu

„mluveného slova“, kdy žalobcem navrhovaný parametr podílu mluveného slova byl stanoven na 5 – 21% (u vítězného žadatele 6%), přičemž žalovaná brala v úvahu pouze nejnižší navrhovanou hodnotu, tj. 5%, s tím, že tato hodnota nedosahuje střední hodnoty podílu mluveného slova, která činí na daném území 12%, a z tohoto důvodu neudělila žalobci žádný bod. Žalobce však namítal, že rozsah mluveného slova 5 – 21% přizpůsobil formátu stanice, kterým je lidová hudba v celé její rozmanitosti a bohatství, s důrazem na specifika tradice regionu, jemuž je imanentní jistá sezónnost pořádaných akcí, a proto nelze trvat na podílu mluveného slova ve vyšší, střední hodnotě. Žalobce namítal, že oproti němu vítězný žadatel nemá pro stanovení srovnatelné dolní hranice podílu mluveného slova logický důvod, který by spočíval právě ve formátu stanice ani v sezónnosti. Radio Čas vítězného žadatele je standardní hudební rozhlasová stanice, která se orientuje, podobně jako mnohá jiná rádia, pouze na směs hudebních žánrů.

Žalobce spatřuje své podhodnocení i v dílčím kritériu „*lokalizace programu a jeho orientaci na region*“. Namítal, že byl nezákonně ohodnocen pouze dvěma body s tím, že v orientaci na užší lokalitu je projekt rádia žalobce, tj. Rádía Jih Cimbálka specifikován pouze obecně. Žalobce toto hodnocení rozporuje s poukazem na obsah své žádosti, v níž výslovně uvedl, že základem jeho programu je výborná znalost regionu Slovácka a program je vytvářen lidmi, kteří v regionu přímo žijí. Program dle projektu vzniká přímo v srdci slováckého regionu, v Hodoníně. Navržený hudební formát a program Rádía Jih Cimbálka zohledňuje a orientuje se na specifické hudební preference z oblasti Kyjovska, Hornácka, Dolňácka a Podluží a částečně i z oblasti Moravských Kopanic a slovenského Záhoří. Podstata žalobcova projektu Rádía Jih Cimbálka spočívala právě v této orientaci na dané území, které žalobce zná nejlépe ze všech účastníků licenčního řízení. Svoji orientaci na užší lokalitu žalobce doložil také potvrzením o spolupráci s mnoha místními i oblastními organizacemi. Žalobce v napadeném rozhodnutí postrádá bližší odůvodnění, v čem je kritérium lokalizace programu společnosti Radiospol, spočívající v orientaci vysílání na užší lokalitu, naplněno ve vyšší míře než u žalobce. Hodnocení vítězného uchazeče v tomto směru je pouze obecnou konstatací naplnění dílčího kritéria orientace vysílání na užší lokalitu, oproti žalobci a bylo ohodnoceno třemi body. Žalobce v této souvislosti upozornil na skutečnost, že vítězný uchazeč již před vypršením své původní licence přebíral vysílání z Ostravy a program vznikl v Brně a Ostravě. Nepřiblížoval se obyvatelům regionu a okolí a jejich potřebám, venkovskému životnímu stylu a nepodával lokální informační servis. Proto i hodnocení žalované, že znalost prostředí, které již tento žadatel signálem svého programu pokrýval, odůvodňuje závěry Rady ohledně kvalitnější lokalizace programu na region i užší lokalitu. Pro dokreslení situace žalobce upozornil na to, že společnost Radiospol s. r. o. přebírá 100% vysílání od společnosti JUKE BOX, s. r. o., se stejným názvem programu Radio Čas, a proto není jeho program původní. V hodnocení dílčího kritéria lokalizace programu žalobce má za to, že žalovaná překročila zákonem stanovené meze správního uvážení a při hodnocení tohoto kritéria je rozhodnutí o udělení licence nepřezkoumatelné, protože není odůvodněno, v čem žalovaná shledává vyšší míru naplnění kritéria orientace vysílání na užší lokalitu společnosti Radiospol, s. r. o., než u žalobce.

Žalobce také namítá nesprávné hodnocení kritéria „*hudebního formátu*“ na daném území. Ačkoliv žalovaná uvádí, žalobcem navrhovaný hudební formát je na daném území zastoupen v každé lokalitě jedním programem, v lokalitě Kyjov dvěma programy s obdobnými formáty, přesto v dílčím kritériu „*podíl formátu na daném území*“ udělil žalobci pouze jeden bod ze dvou možných. To žalobce dovozuje z vlastního výpočtu, tj. odečtením výslovně udělených bodů za jiná dílčí kritéria od celkového počtu udělených 7 bodů za kritérium podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona. Dle jeho názoru měl být žalobci udělen plný počet bodů, neboť jeho formát, hrající lidovou hudbu v celé své rozmanitosti a bohatství 24 hodin denně, není v rámci celé ČR, ani na daném území, zastoupen žádným programem

rozhlasových stanic. Podíl zastoupení, vyjádřený žalovanou, je nepřesný, neboť zatím co ostatní stanice tuto hudbu vysílají pouze do výše maximálně 8% svého programu, Rádio Jih Cimbálka jich nabízí ve výši 100% svého programu, což z tohoto rádia činí jedinečný hudební formát, který nemá v České republice obdoby.

Žalobce dále vytýká žalované nesprávné hodnocení dílčího kritéria „cílové skupiny“ posluchačů, pokud cílovou skupinu posluchačů rádia žalobce v rozpětí 5 – 90 let, s jádrem 20 – 60 let, žalovaná vyhodnotila jako cílovou skupinu blíže neurčenou, a proto toto dílčí kritérium ohodnotila u žalobce 0 bodů. Ze stejného důvodu žalovaná nepřidělila žádný bod za programové prvky ve vazbě na cílovou skupinu, vzhledem k tomu, že cílová skupina nebyla podle žalované identifikována. Žalobce namítá, že takovéto ohodnocení cílové skupiny pramení z neznalosti daného regionu ze strany žalované. Uvádí, že lidová tvorba, hudba, folklór se týká lidí od nejútlejšího věku až po zralé stáří, kdy v krojích, v daném regionu chodí již děti v předškolním věku. Písničky na soutěžích i slavnostech zpívají jak děti, tak staří zkušení zpěváci, kdy mužům ve folklórních pěveckých souborech je mnohdy 90 let. Dalším příkladem je zapojení všech generací v tzv. Jízdě králů zapsané organizací UNESCO na seznam mistrovských děl ústního a nehmotného dědictví lidstva, kdy králem musí být chlapec ve stáří kolem 10 let, a ten je na toto poslání připravován již svými rodiči a prarodiči. Jde o unikátní zachování tradic a specifik na území Slovácka. Proto vymezení cílové skupiny v rozmezí 5 – 90 let má svoje logické opodstatnění a toto rozmezí nemůže být poměřováno stejným prizmatem jako u rádií nabízejících unifikované směsi popových písní, neboť lidové zvyky a tradice neznají věkových hranic. Projekt Rádía Jih Cimbálka se pokouší o mezigenerační propojení moudrosti stáří s energií a nadšením mládeže a dále o podporu zachování tradic a jejich zatraktivnění pro mladou generaci. Je třeba zvážit, že obliba lidových písní a tanců je v regionu Slovácka rovnoměrně rozvrstvena mezi všechny generace a žalobce nemůže lživě, jen pro úspěch své žádosti uměle konstruovat rozpětí užší. Určité je i vymezení jádra skupiny v rozmezí 20 – 60 let, kteří vytvoří stabilní posluchačskou základnu. Cílová skupina je tak jasně identifikována a žalobce měl získat dva body a to tím spíše, že u společnosti Radiospol, s. r. o., byla cílová skupina posluchačů stanovena ve věku 35 – 60 let, přičemž žalovaná zhodnotila, že na daném území není dostatečně zastoupeno vysílání pro cílovou skupinu nad 45 let, a proto byly u vítězného uchazeče programové prvky ve vazbě na cílovou skupinu ohodnoceny jedním bodem. Vysílání pro skupinu nad 45 let ve svém projektu nabízel i žalobce, avšak na rozdíl od společnosti Radiospol neobdržel v tomto dílčím kritériu dva body, ale naopak 0 bodů, přestože program Rádía Jih Cimbálka je přímo předurčen pro širokou posluchačskou základnu a žalobce tak nabízí zastoupení pro cílovou skupinu nad 45 let. Přitom na daném území nejsou zastoupeny vůbec cílové skupiny 70 – 90 let. Žalobce poukazuje na to, že na ústním veřejném slyšení, k dotazu žalované k cílové skupině vysvětlil, že na daném území lze vytvořit strukturu programu pro takovéto věkové rozmezí, která zaujme posluchače každého věku.

Z uvedených důvodů má žalobce za to, že v hodnocení hlediska dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání je napadené rozhodnutí nezákonné pro překročení správního uvážení a zčásti nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Žalobce dále nesouhlasil s hodnocením zaměření jejího projektu, z hlediska § 17 odst. 1 písm. e) kritéria „*přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby*“. V případě tohoto kritéria, přestože bylo konstatováno, že toto kritérium bylo ze strany žalobce naplněno, byl odečten jeden bod a žalobce tak získal pouze 5 bodů se stručným odůvodněním, že toto základní kritérium bylo u vítězného uchazeče společnosti Radiospol s. r. o. naplněno ve vyšší míře. Tento závěr žalovaná odůvodnila tvrzením, že žalobce neuvedl bližší informace o autorských pořadech. Tato část odůvodnění je dle žalobce v přímém rozporu se žalobcovou žádostí o

udělení licence, ve které uvádí řadu skutečností o zařazení pořadů o cimbálových muzikách a dechových hudbách. Přičemž na veřejném slyšení uvedl konkrétní pořad „o mladých zpěvácích“ a zmínil, že chystá několik vinařských pořadů pro dospělé. Žalobce se domnívá, že společnost Radiospol, s. r. o. neměla obdržet žádný bod za vlastní autorské pořady, neboť tvrzené autorské pořady programu Radia Čas jako jsou „Kluci holky z naší školky“, „Babinec“, „Chalupáři“ nejsou autorskými pořady Radiospol, s. r. o., nýbrž společnosti JUKE BOX, s. r. o. Žalobce se domnívá, že společnost Radiospol neměla obdržet body ani za dílčí kritérium „podpora začínajících umělců a její lokalizace na region“, neboť podporu začínajících umělců a jejich lokalizaci na region chtěl úspěšný uchazeč realizovat pořádáním megakoncertu pro všechny bezva lidí, který se nikdy netýkal regionu Slováků.

V uvedeném kritériu dle § 17 odst. 1 písm. e) žalobce postrádal bližší odůvodnění, v čem je přínos společnosti Radiospol pro rozvoj původní tvorby komplexnější a kvalitnější než přínos žalobce. Napadené rozhodnutí je dle jeho názoru nepřezkoumatelné.

Žalobce v závěru podané žaloby tvrdí, že v případě, že by žalobci nebyli bezdůvodně a nezákonně odečteny body u kritérií dle § 17 odst. 1 písm. c) a písm. e) zákona, získal by v licenčním řízení nikoli 26 bodů, ale celkově 30 bodů, zatímco společnost Radiospol získala pouze 27 bodů a navíc měla získat bodů méně. Žalobce by proto nejúspěšnějším uchazečem v rámci licenčního řízení a licence měla být udělena jemu.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí ve výroku I. a ve výroku III. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované a replika žalobce

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaná oponovala tomu, že byl z hlediska ustanovení § 17 odst. 1 písm. a) chybně vyhodnotila dosavadní zkušenost vítězného uchazeče, neboť pochybení společnosti Radiospol s. r. o. spočívající v tom, že opomněla prodloužit svou dosavadní licenci, není skutečností, která by odůvodňovala závěry o nezkušenosti tohoto provozovatele rozhlasového vysílání. Žalobce rovněž neuvedl žádné relevantní skutečnosti, které by měly vypovídat o nezkušenosti vítězného uchazeče nebo které by zpochybnily výsledky jeho dosavadního podnikání v oblasti rozhlasového vysílání.

Z hlediska ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, tedy přínosu programové skladby navrhované žadatelem o licenci, Rada v dílčím kritériu podílu mluveného slova adoptovala praxi, dle které se v bodovém hodnocení bere v úvahu vždy nejnižší hodnota z uchazeči uváděných rozmezí. To má logické odůvodnění, neboť hypoteticky by mohl žadatel navrhnout rozmezí podílu mluveného slova 1 – 100% a takováto dolní hranice navrženého parametru by nedosahovala střední hodnoty, na již pokrytém území. Navíc by bodové hodnocení v takovém případě nereflektovalo skutečný přínos programu dle hodnoceného kritéria. Rada proto nemá jinou možnost, než trvat na minimálním podílu mluveného slova.

V dílčím kritériu „orientace programu na užší lokalitu“ Rada vychází z komplexnější saturace užší lokality a nevycházela pouze z orientace žalobce prostřednictvím hudebního formátu. Žalobce doložil celou řadu potvrzení o spolupráci s místními a regionálními organizacemi. Stejně tak však učinil i vítězný uchazeč, a proto je žalovaná toho názoru, že toto dílčí kritérium naplnil ve vyšší míře. Za relevantní nepovažovala žalovaná argument, že program Radio Čas je vytvářen v Brně a Ostravě, neboť vítězný žadatel ve svém projektu

uvedl, že disponuje redaktory ve městech Břeclav, Kyjov, Strážnice, Veselí nad Moravou a Velké Bílovice. Licenční podmínky vítězného uchazeče pak neuvádějí, že by mělo docházet k přebírání programu od jiného provozovatele a jednotlivé parametry vysílání navrhovaných vítězným uchazečem tomu též nenapovídají. Žalovaná nepřistoupila na tvrzení žalobce, že dané území zná ze všech účastníků předmětného licenčního řízení nejlépe a že lokalizace jeho programu je nesporná, neboť toto o svých programech pochopitelně tvrdí všichni účastníci v každém licenčním řízení. Z hlediska hudebního formátu žalovaná v úvodu rozhodnutí popsala, jakým způsobem bude hodnotit dílčí kritéria vztahující se k tomuto formátu. Má za to, že zvolený postup je transparentní, přezkoumatelný a má oporu ve správním spise a to v tabulkách hodnocení hudebního formátu i skutkovém stavu. Žalovaná udělila žalobci za naplnění hudebního formátu tři body ze čtyř možných, což vystihuje skutečnost, že česká lidová hudba není příliš hojně, nicméně je v jiných programech, zastoupena. Proto vítězný uchazeč neobdržel v kritériu hudebního formátu ani jeden bod.

K námitkám vyhodnocení dílčího kritéria cílové skupiny žalovaná uvedla, že cílovou skupinu s věkovým rozmezím 5 – 90 let shledala příliš široce vymezenou, a tedy jako blíže neurčenou, přičemž považuje za nereálné takto široce vymezenou cílovou skupinu saturovat a uspokojení takové cílové skupiny není dle názoru žalované dost dobře možné. Žalovaná akceptovala informace žalobce vyslovené jím při veřejném slyšení, nevyslovila nad nimi žádnou pochybnost, nicméně vychází z toho, že veřejné slyšení je určeno k projednání otázek, týkajících se programové skladby navrhované jednotlivými účastníky licenčního řízení a neslouží k tomu, aby žalovaná poskytla účastníkům řízení návod, jak bude jednotlivé licenční podmínky posuzovat a jak mají účastníci sestavit svůj projekt.

K námitkám nesprávného vyhodnocení kritéria dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, tedy přínosu uchazeče o licenci k rozvoji původní tvorby žalovaná uvedla, že žalobcem uváděný bodový rozdíl, oproti vítěznému uchazeči, vznikl při hodnocení dílčího kritéria vlastních autorských pořadů, neboť vítězný žadatel uvedl seznam konkrétních autorských pořadů a obdržel tak dva ze dvou možných bodů, zatímco žalobci byl přidělen jeden bod ze dvou možných.

Žalovaná se domnívá, že dostala všem požadavkům na náležité správní rozhodnutí a považuje za nepřípustné, aby žalobce ve svých žalobních bodech nahrazoval správní úvahu Rady tím, jak měla žalovaná jednotlivá kritéria hodnotit a s jakým výsledkem.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhla, aby soud podanou žalobu zamítl.

Žalobce následně, v replice k vyjádření žalované, setrval na svých tvrzeních k jednotlivým zákonným hlediskům posuzování úspěšnosti žadatelů v licenčním řízení a zdůraznil, že je právem žalované provádět správní úvahu, avšak správní uvážení musí být řádně odůvodněné, přezkoumatelné, nesmí vybočit z mezí správního uvážení a nesmí být zneužito. V dané věci žalobce postrádal posuzování předložených skutečností žadateli a prověření a individuální posouzení projektů žalobce. Namítá, že žalovaná na místo toho postupuje a posuzuje žádosti pragmaticky, avšak bez řádného odůvodnění rozhodnutí, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným. U jednotlivých dílčích kritérií pak podrobněji zopakoval, v čem spatřuje nezákonnost správní úvahy žalované a nepřezkoumatelnost jejího rozhodnutí.

IV. Osoby zúčastněné na řízení

V řízení uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení společnost Radiopol, s. r. o., jako

vítězný uchazeč, jemuž byla licence udělena. Poukazuje na to, že při rozhodování o udělení či neudělení licence rozhoduje žalovaná pouze na základě absolutně volné správní úvahy, která podléhá soudnímu přezkumu pouze v tom, zda nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Žalobce se proto v případě, je-li hodnocení žalované náležitě zdůvodněno, jako je tomu v tomto případě, nemůže domáhat toho, aby soud uložil žalované, jak má jednotlivá kritéria hodnotit. Mí za to, že ze strany žalobce není vytýkáno překročení mezí správního uvážení, ale u jednotlivých dílčích kritérií je žalované podsouváno hodnocení jednotlivých kritérií žalobcem s tím odůvodněním, že pokud takto žalovaná kritéria nehodnotila, jde o postup v rozporu se zákonem, který způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Osoba zúčastněná na řízení je toho názoru, že jednotlivá hodnotící kritéria byla ze strany žalované detailně popsána a odůvodněna. V dílčím kritériu mluveného slova žalovaná popsala svůj hodnotící proces v kritériu lokalizace programu. Správně posuzovala toto kritérium mnohem širším způsobem, než je pouze hudební formát. Subjektivní hledisko žalobce, že jeho hudební formát je jedinečný, je podsouváním žalované způsobu hodnocení tohoto kritéria. Pokud žalobce uvedl, že cílovou skupinou jeho programového formátu jsou všichni, pak žalovaná v souladu se zákonem vyhodnotila toto kritérium jako příliš široce vymezené. Ze strany žalobce jde o pokus o obcházení způsobu hodnocení zákonných kritérií. Žalovaná rovněž správně ohodnotila, že v kritériu autorských pořadů žalobce toto hledisko specifikoval velmi neurčitě a neuvedl žádné konkrétní vlastní autorské pořady.

S ohledem na uvedené považuje osoba zúčastněná na řízení napadené rozhodnutí za formálně i materiálně správné a navrhuje, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V řízení uplatnila práva osoby zúčastněné na řízení také společnost *RADIO UNITED BROADCASTING s.r.o.*, k podstatě sporu se však nevyjádřila.

V. Jednání před soudem

Při jednání před soudem účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.

Zástupce žalobce vyjádřil názor, že zákonná kritéria udělení licence je třeba hodnotit a vykládat tak, jak je stanovil zákon, a pokud si Rada stanovila určitý Manuál a dle něho určitá pomocná dílčí kritéria, pak rozbití základního kritéria na jednotlivá dílčí kritéria nemůže vést k jiným závěrům, než kdyby se hodnotilo základní kritérium přínosu programové skladby. Žalobce se domnívá, že není-li nabízen zajímavý program, nemůže žadatel nikdy zvítězit, neboť podstatný je přínos pro daný region. Tím odůvodňoval i stanovení cílové skupiny posluchačů žalobce v širším rozmezí a nejdůležitější je náplň programového vysílání. V dané věci se při mechanickém, tabulkovém hodnocení vytratilo vlastní správní uvážení Rady. Žalobce poukázal na skutkové konkrétní okolnosti své žádosti, jimiž prokazovala přínos programové sklady navržené v její žádosti.

Žalovaná setrvala na svém hodnocení cílové skupiny posluchačů a na svém názoru na účel veřejného slyšení, uvedený již v jejím vyjádření k podané žalobě.

Osoba zúčastněná na řízení Radiospol s.r.o. vyjádřila, že postoj žalobce je obcházením způsobu hodnocení zákonných hledisek žalovanou a snahou podsouvat vlastní závěry o tom, jak by měla být jednotlivá zákonná kritéria hodnocena.

Osoba zúčastněná na řízení *RADIO UNITED BROADCASTING s.r.o.* se k jednání nedostavila a v řízení se k věci nevyjádřila.

VI. Posouzení věci městským soudem ,

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které

předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a to v mezích žalobou uplatněných bodů.

Žaloba je důvodná.

V dané věci je předmětem sporu mezi účastníky řízení otázka, zda Rada náležitě zhodnotila naplnění skutečností významných pro rozhodnutí o udělení licence uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) , c) a e) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, konkrétně zda žalovaná objektivně a nezávisle a na základě náležitého správního uvážení ohledně všech dílčích kritérií, které vzala v úvahu, aplikovala bodové hodnocení, které si sama vytýčila pro nezávislé rozhodování ve vnitřním předpisu – Manuálu a zda toto bodové ohodnocení sleduje zájmy a cíle dané zákonem.

Soudům ve správním soudnictví přísluší k námitkám neúspěšných žadatelů o licenci především posoudit, zda hodnocení Rady pro rozhlasové a televizní vysílání (dále také jen Rada) nevybočilo ze zákonných mezí a mezí správního uvážení, případně zda Rada toto uvážení nezneužila (viz § 78 odst. 1 s. ř. s.). Soudy ve správním soudnictví v rámci rozhodování o udělení licence Rady mohou přezkoumat zejména, zda je rozhodnutí řádně odůvodněno, zda jsou v něm zhodnocena zákonná kritéria, podle nichž byly žádosti posuzovány, jak tato kritéria naplnil úspěšný žadatel ve srovnání s neúspěšnými žadateli, zda byly na všechny žadatele kladeny stejné požadavky, příp. zda má hodnocení učiněné žalovanou oporu ve spisu a zda nevybočilo z mezí logického uvažování. Pokud Rada dostala těmito požadavkům, správní soudy nejsou povolány k přehodnocení jejích závěrů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 24/2004 – 79 a čj. 7 As 138/2011 - 251).

Městský soud v Praze rovněž při posuzování správního uvážení naplnění zákonných hledisek pro udělení licence respektuje postup podle pravidel, které si žalovaná vytýčila ve svém vnitřním předpise – Manuálu k zajištění objektivizace a jednotnosti rozhodování a to potud, pokud bodové hodnocení žádostí o licenci spolu s doprovodným odůvodněním přidělení určitého počtu bodů k jednotlivým zákonným kritériím a dílčím kritériím těmito zákonným kritériím podřazeným, odpovídá naplňuje základní hlediska ust. § 17 zákona a odpovídá skutkovému stavu, tj. obsahu žádostí a podkladům, které na podporu své úspěšnosti v řízení žadatelé předložili. Bodové hodnocení jako východisko pro správního uvážení žalované je pro přezkum udělené licence soudem významné potud, pokud je toto bodové ohodnocení postavení žadatelů a jejich programové skladby vysílání z hlediska zákonných hledisek dle ust. § 17 odst. 1 cit. zákona náležitě odůvodněno.

K žalobní námitce ohledně nesprávného bodového ohodnocení žalobce v kritériu dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona – „*ekonomické organizační a technické připravenosti*“ soud shledal, že v tabulkovém bodovém hodnocení žádosti bylo žalobci přiděleno 8 bodů, stejně jako vítěznému žadateli s odůvodněním dlouholetých zkušeností obou těchto účastníků. Žalobce svou námitku o podhodnocení jeho žádosti a nadhodnocení žádosti vítězného žadatele koncipuje toliko na základě tvrzení, že zkušenost vítězného žadatele je dána v menší míře, neboť opomenutím prodloužení licence k provozování rozhlasového vysílání v daných technických parametrech osvědčil nedostatečnou profesionalitu a zkušenost. Opomenutí prodloužení licence však nelze považovat za hledisko organizační připravenosti účastníka k rozhlasovému vysílání. Při udělení licence je posuzována ekonomická, organizační a technická připravenost žadatele k vysílání, a to ve smyslu zajištění kvality vysílání ve vztahu k veřejnosti. Rada pro rozhlasové a televizní vysílání vykonává státní správu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání tak, že svou působnost stanovenou v § 5

zákona o rozhlasovém a televizním vysílání směřuje k ochraně zájmů spotřebitelů rozhlasového vysílání, nikoliv k ochraně soukromých zájmů provozovatelů vysílání. Význam připravenosti provozovatele je tedy třeba vnímat a posuzovat ve vztahu k veřejnosti, nikoliv ve vztahu ke schopnosti provozovatele zajistit si licenci k vysílání na další období, které dosavadní licence nepokrývá. Opomenutí prodloužení licence není znakem nezkušenosti a neprofesionality z pohledu rozhlasového vysílání a v rámci něho zajištění, rozvoje a plurality programové nabídky a samo o sobě nesvědčí o tom, že účastník nebude schopen kvalitního vysílání a nebude dodržovat právní předpisy v oblasti vysílání. Pokud tedy žalovaná při hodnocení dílčích podkritérií „*zkušenosti provozovatele s rozhlasovým vysíláním*“, „*zkušenosti statutárních orgánů provozovatele*“ a „*zkušenosti vedoucích pracovníků provozovatele*“ vycházela z dlouholetých zkušeností jak žalobce, tak i vítězného uchazeče, známých jí rovněž z úřední činnosti, jak uvádí v tabulkovém bodovém hodnocení, a pokud zde výslovně a uznalým způsobem posuzuje působení pracovníků těchto provozovatelů v rozhlasovém prostředí, nevybočuje ve svých úvahách o stejném bodovém ohodnocení kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona u obou uchazečů z mezí správního uvážení. To tím spíše, že žalobce u tohoto hlediska staví své námitky toliko na nerelevantní skutečnosti, týkající jednání vítězného žadatele v rámci jeho soukromého zájmu, nikoliv ve vztahu k veřejnosti, a žalobce sám ve svůj prospěch nenabízí žádné konkrétní a pádné skutečnosti, které by mu nad rámec jemu uznané dlouholeté zkušenosti s rozhlasovým vysíláním zajistilo oproti vítěznému žadateli vyšší bodové ohodnocení. Z uvedeného důvodu soud neshledává žalobní námitku podhodnocení připravenosti žalobce k rozhlasovému vysílání za oprávněnou.

Při přezkumu hodnocení zákonného kritéria dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona, tj. „*přínosu programové skladby navrhované žadatelem o licenci k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového nebo televizního vysílání na území, které by mělo být rozhlasovým vysíláním pokryto*“, soud neshledal podhodnocení žalobce v dílčím kritériu „*mluveného slova*“ a „*hudebního formátu*“. Žalobce v oblasti mluveného slova obdržel stejný počet bodů – 2 body jako vítězný žadatel, a to proto, že žalovaná si stanovila jako hledisko míry mluveného slova současný podíl mluveného slova na daném území, které činí 12 %, a to jako nejnižší navrhovanou hodnotu. Jde-li o rozhlasové vysílání, které je zaměřeno toliko na poslechovost programů a poslechovost může být naplněna jak mluveným slovem, tak hudební produkcí, nejví se požadavek Rady na uspokojení posluchačů rozhlasového vysílání v poměru a podílu mluveného slova alespoň 12 % za nelogický a nereálný, je-li navíc vyvozen z tabulkového přehledu zachytitelných stanic s rozlišením podílů vysílaného mluveného slova, z nichž je zřejmé zachytitelné vysílání mluveného slova např. v parametrech Kyjov a Břeclav v podílu 32 % ((Rádio Impuls), 12 % (Rádio Jih) 15 % (Rádio Station Brno) a střední hodnota podílu mluveného slova je uvedena ve výši 12 %. Na uvedeném nemůže nic změnit námitka žalobce, že navržený rozsah mluveného slova žalobce přizpůsobil formátu stanice a tradicím regionu, lidové hudbě a sezónnosti pořádaných akcí a že není logické a opodstatněné trvat na minimální hranici podílu mluveného slova ve výši střední hodnoty hodnoty i mimo sezónu. V uvedené námitce žalobce předně konkrétně neodůvodňuje, jaké pořady se budou podílet na naplnění žalobcem procentuálně stanoveného rozsahu mluveného slova, tento rozsah není nikterak, alespoň rámcově pro období sezónních akcí a mimo sezónu opodstatněně doložen. Co je však podstatnější, je to, že žalobce své námitky k hodnocení podílu mluveného slova odvozuje od svých představ, jak by měla žalovaná stanovit podíl mluveného slova podle formátu stanice žalobce a podle sezónnosti jeho vysílání, žalovaná však posuzuje žádost žalobce dle vytýčených pravidel a požadavků na vysílání z hlediska vyrovnanosti zájmů posluchačské veřejnosti a v porovnání s podílem mluveného slova u jiných rádií. Vychází tedy z objektivních skutečností a hledisek, nikoliv z toho, že prezentuje-li žalobce formát stanice tak, že jde o lidovou hudbu v celé její

rozmanitosti z hlediska specifík regionu, je třeba u tohoto formátu zmírnit nebo změnit požadavek na podíl mluveného slova tak, aby vyhovoval formátu stanice žalobce. Je tomu naopak. Žalobce se se svým formátem vysílání uchází o licenci a je na žalované, aby tento formát z hlediska stávajících programových formátů, rozmanitosti nabídky programů na daném území a jejich zachytitelnosti posoudila a sama vytýčila požadavky na podmínky udělení licence. Z tohoto důvodu nelze požadavek žalované na splnění minimální hranice mluveného slova považovat za nesprávné vyhodnocení přínosu žalobce v oblasti mluveného slova a je třeba považovat za logické a spravedlivé, že v této oblasti přínosu nebyl žalobci ani vítěznému žadateli udělen žádný bod.

Při posouzení přínosu uchazečů o licenci v dílčím kritériu „*hudebního formátu*“ žalobce zcela zřetelně, a to o 2 body, předčil vítězného žadatele. Proč se tak stalo, je v napadeném rozhodnutí náležitě odůvodněno a vyplývá i z tabulkového hodnocení přidělu bodů. Žalobcův přínos byl oproti vítěznému žadateli zcela v souladu s kritérii, která si žalovaná pro bodové hodnocení žádostí stanovila. Přínos žalobce pro rozmanitost programové nabídky v hudebním formátu byl dle Manuálu žalované vyhodnocen mnohem příznivěji, než přínos vítězného žadatele, a to proto, že žánrová nabídka žadatele splňovala podmínku rozmanitosti v každé lokalitě tím, že zde obdobná žánrová nabídka není stanovena více než jedním nebo dvěma programy a dle pravidla Manuálu (méně než 3 obdobné programy) žalobce získal 2 možné body. Jeho námitka, že získal 1 bod ze 2 možných, nemá oporu v tabulkovém hodnocení, doprovazeném rozpisem zachytitelných programů, ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť je z nich zřejmé, že za hudební formát žalobce získal 2 body. Žalobcem namítaná nepřesnost srovnání vysílání obdobného formátu na daném území s odkazem na nízké procentuální zastoupení lidové hudby ve vysílání ostatních rádií na území není pro výsledné bodové hodnocení programu žalobce relevantní, neboť žalobce získal 2 body z maximálně 2 možných bodů a jeho případné ještě lepší hodnocení z hlediska jím tvrzené jedinečnosti lidového hudebního formátu a jeho rozsahu není způsobilé žalobci, za stávající situace, bez přehodnocení pravidel Manuálu a změn bodového systému přinést vyšší bodové hodnocení žádosti žalobce. Uvedené by znamenalo přehodnocení bodového systému dle Manuálu a prověření, zda skutečně tak, jak žalobce uvedl při jednání před soudem, nejde izolované hodnocení dílčích kritérií na úkor základního požadavku zákona, což je přínos programové skladby pro obohacení dosavadního vysílání programů stávajících licencovaných rádií, což by předpokládalo učinit nový náhled na programy se specifickým, neobvyklým programovým zaměřením radiového vysílání. Toto je však na uvážení Rady a proto soud z hlediska stávající správní praxe nepovažuje vyhodnocení přínosu žalobce dle Manuálu, zde v oblasti hudebního formátu, žalovanou za vybočení ze správního uvážení, neboť žalovaná v uvedeném hodnocení dostala svým pravidlům, které si pro objektivitu a nezávislost svého rozhodování vytýčila a přínos žalobce i z hlediska požadavků zákona náležitě odůvodnila. Žalobní námitky nezákonnosti rozhodnutí, které mají spočívat v nesprávném právním posouzení kritéria „*hudebního formátu*“ a dále námitky nepřezkoumatelnosti pro nedostatek posouzení jedinečnosti hudebního formátu žalobce nejsou tedy nedůvodné.

Soud důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí však spatřuje v posouzení kritéria „*přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání*“ dle § ust. § 17 odst. 1 písm c) zákona v těch dílčích kritériích, které sama žalovaná shledává v napadeném rozhodnutí za určující pro závěr, že společnost Radiospol, s.r.o. naplnila zákonná kritéria pro udělení licence ve vyšší míře. Těmito dílčími kritérii jsou:

- „*cílová skupina posluchačů (věkové rozpětí s ohledem na programovou nabídku a programové prvky ve vazbě na cílovou skupinu) “ a*
- „*lokalizace programu (orientace užší na lokalitu) “*

U cílové skupiny posluchačů dle srovnání bodového hodnocení žalobce i vítězného žadatele v uvedených dílčích kritériích byla společnost Radiospol, s.r.o. ohodnocena 3 body (1 bodem za každé výše uvedené dílčí kritérium), zatímco žalobci nebyl v těchto dílčích kritériích udělen žádný bod, a to s následujícím doprovodným odůvodněním uvedeným v tabulkovém hodnocení.

Žalobce neuspěl žádným bodem v dílčím kritériu „*cílové skupiny posluchačů*“ dle tabulkových údajů a napadeného rozhodnutí toliko proto, že žalovaná považovala věkové rozpětí 5-90 let s jádrem posluchačů v rozpětí 20 – 60 let za blíže neurčenou. Ze stejného důvodu nepřidělila bod v dílčím kritériu za „*programové prvky ve vazbě na cílovou skupinu*“. Přitom žalovaná neuvedla, z jakých důvodů považuje uvedené rozpětí, nadto s určeným jádrem posluchačů 20-60 let, za nepřijatelné, tj., zda zásadně a zpravidla, bez jakéhokoli dalšího posouzení podkladů žádosti, požaduje u žádostí o licenci vždy určité užší konkrétní věkové rozpětí nebo se jí toto rozpětí jevílo jako blíže neurčené vzhledem k programovému formátu žalobce, a pokud šlo o druhý případ, z čeho tak dovozuje. V tabulkovém hodnocení žalovaná vyšla ze zjištění, že u žalobce jde o programovou každodenní prezentaci lokálních souborů, muzik, kapel, zpěváků a zpěváček z regionu Slovácka, přičemž měla k dispozici žádost žalobce s vymezením programového schématu vysílání ve vztahu k cílové skupině, v němž žalobce uváděl nejen typy pořadů včetně orientace na užší lokality Kyjovska, Hornácka, Dolňácka, Podluží, Moravských Kopanic a slovenského Záhorí, ale také prezentaci i mladých souborů a zpěváků včetně významných akcí v regionu, z nichž nelze bez další úvahy a případně jiných důvodů dovodit potřebu orientace jen na užší a blíže určenou věkovou skupinu. Žalobce také, stejně jako vítězný uchazeč, doložil řadu dokladů a potvrzení o spolupracích rádia s místními institucemi, spolky, sdruženími, charitou atd, které žalovaná z hlediska cílové skupiny a její orientace na užší lokalitu neporovnála. V rozporu s podklady licenčního řízení tedy je a neobstojí kusé hodnocení žalované, že cílová skupina je u žalobce blíže neurčená. Žalovaná sama v napadeném rozhodnutí uvádí pravidla Manuálu tak, že ve vztahu k hodnocení rozpětí cílové skupiny má odpovídat srovnání s rozpětími cílových skupin programů již na daném území zachytitelných, tedy s počtem programů dané rozpětí již obsahujícími. Cílem tohoto hodnocení je saturovat ty skupiny posluchačů, které jsou méně pokryty, nikoliv uvádět co nejširší věkové rozpětí. Z uvedeného je zřejmé, že obecně nelze přistoupit na stanovení širokého věkového rozpětí, na druhé straně je požadováno srovnání se zachytitelnými programy pro posluchače určitých věkových skupin. Žalovaná sama u vítězného uchazeče hodnotila, že na daném území není dostatečně zastoupeno vysílání pro věkovou skupinu nad 45 let, což svým způsobem saturuje nejen program vítězného žadatele i program žalobce, a to na základě stávající zachytitelnosti rádií dle tabulek ve spise, i včetně nižší věkové skupiny pod 20 let. Přesto ze strany žalované nebylo učiněno srovnání zachytitelnosti pro tyto vyšší i nižší věkové skupiny (nad 60 let a pod 20 let). Nadto pravidla Manuálu dále stanoví, že vyhodnocení lokalizace programu a orientace na užší okolí probíhá v *porovnání s programovou nabídkou* na daném území a dle náhledu soudu od programové nabídky lze stěží oddělit posouzení struktury programu z hlediska věkových skupin. To si žalovaná uvědomuje, neboť v tabulkovém bodovém hodnocení cílové skupiny klasifikaci věkového rozpětí vymezuje s *ohledem na programovou nabídku*. V této souvislosti je třeba zmínit, že žalovaná do své úvahy nezačlenila výsledky veřejného slyšení, při němž se sama dotazovala zástupce žalobce na možnost vytvoření takové struktury programu, která by zaujala posluchače každého věku a

žalobce jí s ohledem na lokalitu a kulturu regionu toto věkové rozpětí vysvětloval. Jak s tímto vysvětlením včetně obsahu žádosti a připojených dokladů o programové struktuře vysílání žalovaná naložila, není z napadeného rozhodnutí zřejmé. Soud souhlasí s argumentací žalované ve vyjádření žalované k žalobě, že veřejné slyšení je určeno k projednání otázek, týkajících se programové skladby a neslouží k poskytnutí návodu na to, jak bude žalovaná licenční podmínky posuzovat. Tato argumentace se však jeví nepřipadnou pro situaci, kdy sama žalovaná učinila dotaz na strukturu programové skladby žalobce pro účely posouzení odůvodnění cílové skupiny ve větším rozpětí. Při veřejném slyšení žalobce tedy neposkytoval žalované návod na posouzení cílové skupiny, jen k dotazu samotné žalované vysvětloval, proč takové věkové rozpětí stanovil a že ta činil s ohledem na strukturu programové nabídky. Zda je tato struktura programové nabídky pro bodové hodnocení žalobcem stanovené věkové skupiny odpovídající a přijatelná, bylo na základě předložených dokladů k žádosti a odpovědi žalobce na dotaz žalované věci správní úvahy žalované. Soud toto vyhodnocení postrádá.

Ve vztahu k uvedeným dílčím kritériím cílové skupiny soud nemůže odhlédnout od nedostatečnosti posouzení jednobodového rozdílu mezi nabídkou žalobce a nabídkou vítězného žadatele. U žalobce žalovaná v napadeném rozhodnutí bez hodnocení obsahu žádosti, připojených dokladů a veřejného slyšení, pouze kuse konstatovala, že v dílčím kritériu „*orientace programových prvků na cílovou skupinu*“ nebyla žalobcem cílová skupina dostatečně identifikována, proto žalobce neobdržel žádný bod, ale u vítězného uchazeče, u kterého byly programové prvky ve vazbě na cílovou skupinu hodnoceny jedním bodem, je také pouze obecně a nijak konkrétně vypovídajícím způsobem argumentováno lokálně - regionálními informacemi, které *zohledňují odlišnosti jednotlivých ročních a především časových odlišností v průběhu jednotlivých týdnů a dnů*. Jak je toto hodnocení a vypořádání přínosu vítězného žadatele bodově významnější, a na základě jakých podkladů je obhájeno, nelze soudem dostatečně přezkoumat.

Z uvedeného důvodu soud považuje námitky žalobce ohledně ohodnocení kritéria cílové skupiny za oprávněné a napadené rozhodnutí v této části nikoliv za nezákonné, ale za nepřezkoumatelné pro nedostatek správního uvážení, spočívajícího v nevypořádání všech podkladů žádosti žalobce a v nedostatečném, nekonkrétní porovnání přínosu účastníků licenčního řízení.

U kritéria „*lokalizace programu*“ dle srovnání bodového hodnocení žalobce i vítězného žadatele byla vítězná společnost Radiospol, s.r.o. ohodnocena 3 body (1 bodem za každé ze tří podkritérií), zatímco žalobce získal 2 body, přičemž bod nezískal v podkritériu „*orientace užší na lokalitu*“. Dle tabulkového hodnocení vítězný žadatel naplnil toto kritérium proto, že vzhledem k relativně malému území, které pokrývají předmětné kmitočty, je orientace na toto území (Břeclav město 2, Hodonín město a Kyjov) logickým krokem. Toto hodnocení by logicky pro tytéž technické parametry však mělo platit i pro žalobce, kde zmíněno není. Bylo zhodnoceno, že Radio Čas vítězného žadatele žije v regionu se svými posluchači, a proto je schopno získat informace nejen z daného města, ale i z konkrétní ulice a cíleně tyto informace přinášet ve svém vysílání. Dle napadeného rozhodnutí je vítězný žadatel schopen podávat lokální informační servis. Oproti tomu tabulkové hodnocení žalobce je vyjádřeno tak, že lokalizace užší na lokalitu není blíže specifikována, v napadeném rozhodnutí je pouze konstatováno, že lokalizace je učiněna obecně. Přitom žalobce ve své žádosti výslovně uvedl, že podstata jeho Rádía Jih Cimbálka spočívá právě v orientaci na dané území z oblasti Kyjovska, Hornácka, Dolnácka, Podluží, z oblasti Moravských Kopanic a slovenského Záhorí a také, že jeho program vznikl přímo v Hodoníně (srdce slováckého

regionu). Žalobce v podané žádosti výslovně vyjmenoval známé a konkrétní kulturní a lidové akce pořádané v regionu, v místech – Strážnice, Vlčnov a Hluk, slovácký Kyjov, konkrétní slavnosti a svátky a přehlídku lidových vypravěčů v Hodoníně, v Tvrdonicích, v Břeclavi, v Lanžhotě, ve Velké nad Veličkou, v Mikulčicích, v Břeclavi. Oproti tomu vítězný žadatel ve své žádosti u kritéria „*lokalizace programu*“ uvedl toliko strategii profilování programu Rádía Čas, ve které zmínil lokální informační servis a obecně účast Rádía na životě obyvatel regionu s tím, že navazuje na vysílání Rádía Čas Dyje, což mají prokazovat přiložené reference KD Strážničan, Regionu Podluží, Masarykova muzea v Hodoníně atd. V napadeném rozhodnutí je jako odůvodnění jeho přínosu k lokalizaci programu opsáno tvrzení vítězného žadatele ze žádosti, že je schopen získat informace nejen z daného města, ale i z konkrétní ulice a cíleně tyto informace přinášet ve svém vysílání.

Na základě uvedeného soud neshledal, že by bodové hodnocení žalované vycházelo z obsahu žádostí a dalších podkladů řízení obou uchazečů a že by žalovaná tyto podklady náležitě zhodnotila. V uvedeném podkritériu soud postrádá konkrétní, opodstatněné a logické uvážení, jak uvedené dílčí kritérium „*orientace užší na lokalitu*“ naplnil vítězný žadatel ve srovnání se žalobcem více, jestliže z obsahu žádostí je zřejmé, že odůvodnění napadeného rozhodnutí v přínosu žadatelů v tomto dílčím kritériu nemá oporu ve spise, a tedy vybočilo z mezí logického usuzování. Z porovnání obsahu žádostí a jen z kusého hodnocení obou uchazečů, nadto u vítězného žadatele bez dalšího jen doslovně převzatého z tvrzení v žádosti, nevyplyvá jako souladná se skutkovým stavem a odpovídající podkladům řízení správní úvaha žalované, že společnost Radiospol, s.r.o. naplnila kritérium „*lokalizace programu*“, v podkritériu „*orientace užší na lokalitu*“ tak, že ji zajišťuje vyšší bodové hodnocení proti nulovému bodovému ohodnocení žalobce.

Kromě uvedeného má soud za pochybné, zda žalovaná přistupovala v tomto kritériu k hodnocení obou uchazečů rovnocenně. Svědčí o tom posouzení důvodů neúspěchu žalobce oproti vítěznému uchazeči v napadeném rozhodnutí, v závěrečné části týkající se žalobce, které spočívá v uvedení úvahy, že vítězný žadatel již na daném území vysílal, má vybudované potřebné zázemí a zná prostředí, které již svým signálem pokrýval. Ve vyjádření k podané žalobě však žalovaná odmítá námitky žalobce o jeho znalosti prostředí s tím, že znalost prostředí tvrdí všichni účastníci řízení. Nicméně žalovaná tuto znalost u vítězného žadatele oproti žalobci hodnotila a učinila tak dále způsobem, který zpochybňuje, zda vybudování potřebného zázemí i připravenost vítězného žadatele již nezvažovala znovu, nad rámec toho, co učinila v rámci kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona.

Z uvedených důvodů soud i u kritéria „*lokalizace programu*“ považuje žalobní námitky za oprávněné a závěry napadeného rozhodnutí za vybočující ze správního uvážení, které nevypovídá všechny podklady žalobce a logicky a rovnocenně neporovnává přínos obou konkurujících si účastníků řízení.

Oproti uvedenému není důvodná námitka směřující do posouzení namítaného hlediska dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona, tj. hlediska „*přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby*“. Je tomu tak proto, že v tomto hledisku má jednobodový rozdíl v neprospěch žalobce své jádro v logickém a objektivním posouzení, že ačkoliv oba žadatelé ve svých žádostech předložili programové schéma s vlastními autorkými pořady, vítězný uchazeč přeci jen více přiblížil tuto svou programovou náplň uvedením seznamu konkrétních autorských pořadů a toto mělo přirozeně svůj odraz ve vyšším bodovém ohodnocení.

VII. Závěr

Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal správní úvahu žalované posuzující kritérium přínosu k rozmanitosti stávající nabídky programů rozhlasového vysílání na území, které má být pokryto v některých výše uvedených dílčích kritériích podle § 17 odst. 1 písm. c) zákona zčásti za nedostatečnou a z části za vybočující z mezí stanovených zákonem.

Vzhledem k tomu, že v celkovém bodovém ohodnocení naplnění zákonných kritérií pro udělení licence k rozhlasovému vysílání, činí bodové hodnocení vítězného žadatele 27 bodů a žalobce 26 bodů, tedy rozdíl toliko v jednom bodu, a soud shledal napadené rozhodnutí zčásti nezákonným a zčásti nepřezkoumatelným pro nedostatečné odůvodnění posouzení některých dílčích hledisek, je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí v tomto rozsahu.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, neboť při uvedeném těsném a minimálním bodovém rozdílu a důvodnosti žalobních námitek nelze u žalobce v dalším řízení vyloučit příznivější posouzení naplnění zákonných podmínek pro udělení licence.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce měl ve věci úspěch. Soud proto žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení, a to za 4 úkony právní služby po 3100 Kč (převzetí věci, podání žaloby, replika žalobce a účast při ústním jednání) dle (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. účinné od 1.1.2013 a dále za 4x paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky s připočtením částky DPH ve výši 2 586 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 13 600,- Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 19 456 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. května 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková